

عنوان مقاله:

بررسی آغازگر نشاندار و بی نشان در کتب زبان انگلیسی مقطع متوسطه در ایران براساس رویکرد نقش گرای نظام مند هلیدی

محل انتشار:

دوماهنامه جستارهای زبانی، دوره 6، شماره 3 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

محمد علی عرب زوزنی - دانشجوی دکتری زبان شناسی، دانشگاه فردوسی مشهد، ایران

محمد رضا پهلوان نژاد - دانشیار زبان شناسی، دانشگاه فردوسی مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

متخصصین علم آموزش زبان در طول تاریخ بر نظریات علم زبان شناسی تکیه داشته و جهت رسیدن به نتایج مطلوب تر از این یافته ها استفاده نموده اند. اما به نظر میرسد امر آموزش زبان در ایران، | تاکنون چندان موفقیتی نداشته که متکی نبودن بر اصول علمی و کاربردی می تواند یکی از عوامل آن باشد. از زمان ظهور «نظریه نقش گرای نظام مند هلیدی» بررسی های علمی فراوانی بر این اساس، جهت و بسامد و نوع آغازگر متون خواندنی این چهار کتاب را مشخص نماید. آنچه پس از تحلیل ۱۳۰۳ بند موجود در منابع ذکر شده حاصل شد، نشان داد که تعداد و نوع بندها در این متون، تابع قاعده و روال خاصی نبوده و برخلاف انتظار، نسبت بسامد بندهای با آغازگر نشاندار - که می تواند بر درجه مشکلی افزایش نداشته و حتی در پایه اول متن بیفزاید - از پایه پایین تر به بالاتر به بندهای با آغازگر نشاندار بیشتر نیز بوده است.

کلمات کلیدی:

دستور نقش گرای نظام مند، آغاز گرا مبتدا، پایان بخش / خبر، نشاندار، بی نشان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/489780>

